

Motorówka robocza „WILGA”

Seria motorówek MR-165, została wykonana przez Wrocławską Stocznice Rzeczną do obsługi szlaków wodnych. Nazwy wszystkich motorówek wywodzą się od nazw małych ptaszków: WILGA, GIL, SKOWRONEK. Projekt jednostki wykonało Centrum Badańczo-Projektowe Żegluga Śródlądowej we Wrocławiu.

DANE TECHNICZNE

Długość całkowita 16,0 m,
Długość na KLW 15,32 m,
szerokość całkowita 4,2 m,
szerokość konstrukcyjna 3,86 m,
zanurzenie maksymalne 0,85 m,
wyporność 32,8 T
prędkość maksymalna 16 km/h,
masa przewożonego ładunku 1,5 T.

Motorówka „Wilga” jest łodzią motorową, typu roboczej, stalową, konstrukcji spawanej, jednośrubową. Podstawowym jej przeznaczeniem jest obsługa szlaku na wodach śródlądowych. W tym celu jest wyposażona w echosondę do pomiaru rejestracji głębokości szlaku wodnego, żurawik obrotowy do ustawiania i zdejmowania pław i znaków żeglugowych, specjalnie ukształtowany zderzak dziobowy do przepychania obiektów pływających (np. w portach). Nadto motorówka ma za zadanie udzielanie pomocy załogom innych statków w przypadku awarii lub przewozić pracowników (w liczbie 5 osób).

Urządzenie kotwiczne składa się z dwóch kotwic Halla, jednej na dziobie i jednej na rufie, oraz z wyciągarek hydraulicznych. Urządzenie przeładunkowe — żurawik ma wysięg 3,0 m od

PS motorówki. W następnych jednostkach zastosowano żurawiki sterowane hydraulicznie o udźwigu 800 kg.

Do sześciopiętrowej motorówki z obiektami pływającymi używa się pachołków cumowniczych oraz wyciągarek ręcznych zamontowanych na zderzakach dziobowych. Liny czeplące blokowane są w stoperach.

Układ pomieszczeń wewnętrznych jest następujący:

Do sterówki z pokładu głównego można wejść przez drzwi na lewej i prawej burcie.

Ze sterówki schodzi się do WC z umywalką oraz kabiny dyżurnej dla dwóch osób (załogi stałej) lub pięciu osób (pracowników) przewożonych na miejsce pracy lub awarii. W korytarzu po prawej burcie umieszczone są kuchnia gazowa i zlewozmywak. Do siłowni schodzi się przez zejściówkę na lewej burcie. Napęd główny stanowi morski zespół napędowy „Delfin”, silnik napędu głównego ma moc 122 kW (165 KM) napędza on jednocześnie wszystkie pozostałe urządzenia.

Malowanie

Czarny: dno, burty (tylko do linii najmniejszego zanurzenia), ster, kotwice, kluzę kotwiczną, łańcuchy kotwiczne, różki cumownicze, fundamenty pachołków, fundament i hak holowniczy, fundament masztu, powierzchnie wewnętrzne ekranów latarni, łańcuchy barier, przykrywy włazów, części drewniane i stalowe zderzaków z wyjątkiem powierzchni bocznych.

Biały: maszt, barierki i słupki barier, poręcze drabin, powierzchnie zewnętrzne ekranów latarni, reflektor, uchwyty kół ratunkowych i mocujących

elementy wyposażenia pokładowego. Żółty: żurawiki, denka pachołków. Niebieski ciemny: burty, lustra (powyżej linii najwyższego załadunku). Błękitny: pokładówka (ściany boczne, tylny i przedni). Zielony ciemny: wszystkie pokłady i zębnice, pas zmiennego zanurzenia. Czerwony jasny: znak wolnej burty, podziałka zanurzenia. Pomarańczowy: pływak ratunkowy i koła ratunkowe. Powierzchnie zewnętrzne boczne zderzaków malujemy w pasy żółto-czarne pod kątem 45°. Wiosła, trap i bosaki — na kolor szary z wyjątkiem części metalowych, które są pomalowane na czarno.

BUDOWA MODELU

Model motorówki jest dość prosty w budowie, i z tego względu można go polecić modelarzom początkującym lub średnio zaawansowanym.

Kadłub dla podziałki 1:25 najlepiej wykonać z blachy stalowej ocynkowanej o grubości 0,4–0,5 mm.

Metoda ta jest obecnie dość rzadko stosowana, a wbrew temu co się ogólnie sądzi, pozwala ona na bardzo szybką budowę modelu.

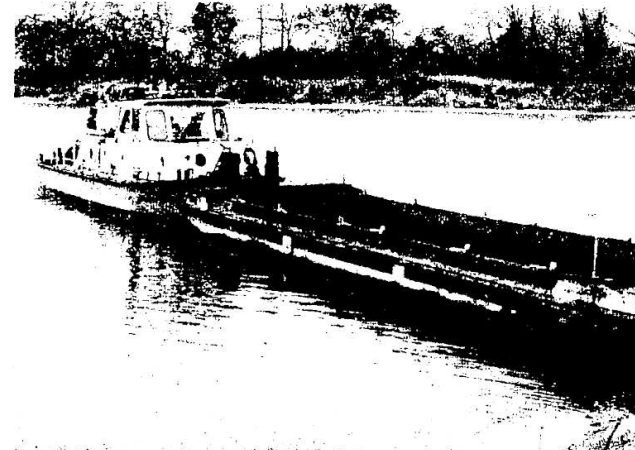
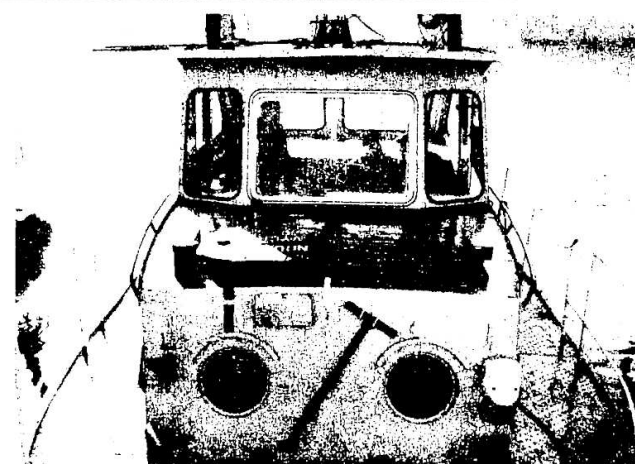
Nadbudówkę można wykonać ze sklejek modelarskiej lub z blachy o grubości 0,2–0,3 mm.

Pozostałe części wyposażenia pokładowego — wykonujemy w zależności od posiadanych materiałów.

cdn.

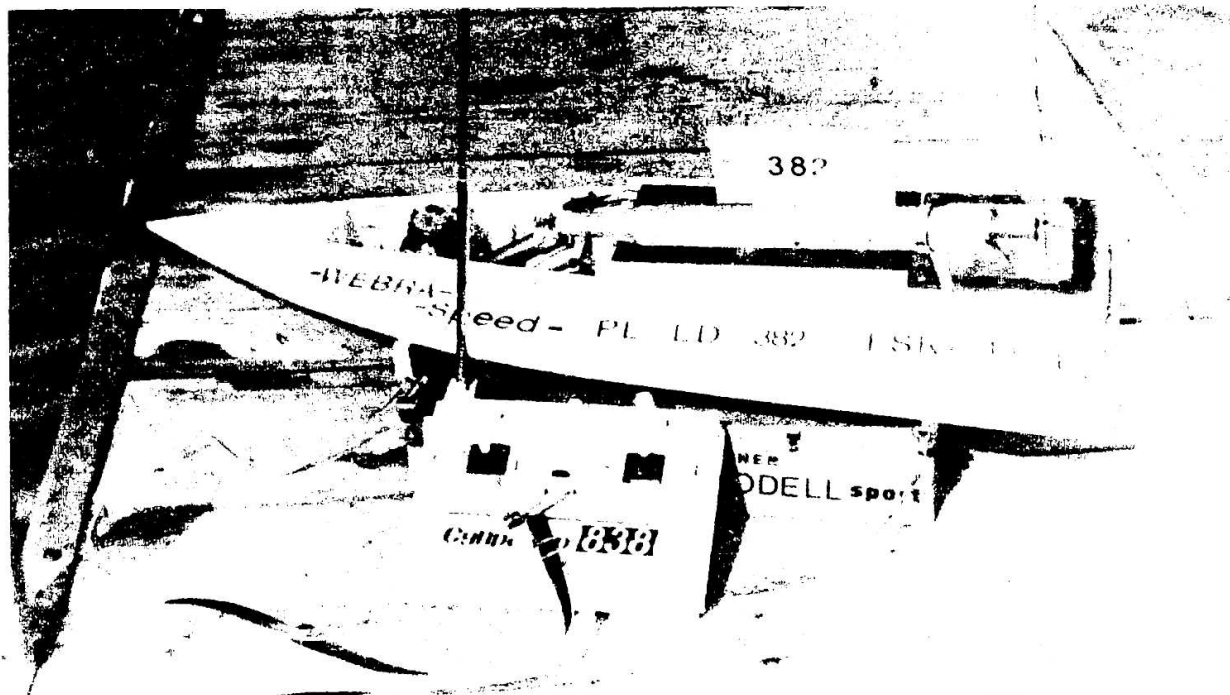
DIONIZY CZAJKA
Wrocław

Motorówka robocza „WILGA”

FSR-15

Grzegorz Woźniak z Klubu Modelarskiego LOK „Delfin” z Konstantynowa, zbudował model ślizgu FSR-15. Kadłub wykonany jest ze sklejek, napęd stanowi silnik WEBRA-SPEED z rurą rezonansową. Model sterowany jest aparaturą Supranar 838 i osiąga prędkość 70 km/h.

Z kraju i ze świata

Tradycyjnie przed rozpoczęciem sezonu sportowego odbyło się w marcu br. w Zarządzie Głównym LOK w Warszawie spotkanie z sędziami głównymi, ich zastępcami i sekretarzami zawodów strefowych i centralnych LOK w celu omówienia aktualnych spraw związanych z przepisami sportowymi, zmianami w kalendarzu imprez i dotyczących sposobu sporządzania komunikatów z zawodów.

* * *

W czechosłowackim miesięczniku „Modelar” (nr 2/1985) przedstawiono rysunki różnych układów torów modelarskich dla rozgrywania zawodów modeli samochodów zdalnie kierowanych klas RC-V. Kto ma dostęp do tego czasopisma, radzimy zapoznać się z nim, jako że zapewne naszym modelarzom przyjdzie nieraz uczestniczyć w zawodach na takim torze.

* * *

Zbieraczy planów modeli okrętów wojennych informujemy, że radziecki miesięcznik „Modelist-Konstruktor” zamieścił w nr. 1/1985 plan modelu wstawionego w bojach II wojny światowej okrętu podwodnego typu D, a konkretnie D-3. Autorem opracowania jest N. Fiedorow.

Zbliża się 40 rocznica przekazania Polsce przez Związek Radziecki 23 okrętów, które stały się załogą ludowej Marynarki Wojennej PRL. W tej liczbie były również 3 kutry torpedowe typu P6. Dla

przypomnienia tego faktu tygodnik Marynarki Wojennej „Bandera” zamieścił w nr. 13/85 rysunki i dane taktyczno-techniczne tego okrętu. W ciągu czterdziestolecia powstały już dwie nowe generacje jednostek tej klasy. Czterowyrzutniowy typ „Szerszeń” i z wyrzutniami rakietowymi.

* * *

W Czechosłowacji istnieje już 9 specjalnych torów dla rozgrywania zawodów modeli samochodów klas RC-V. Znajdują się one w miastach: Praga, Ostrawa, Trenčyn, Koznice, Blansko, Usti nad Orlicí, Trebic, Slavice i Nowe Mesto nad Váhem. Część z nich różni się poważnie swoim układem od naszego, jedynego jak na razie, specjalnego toru tego typu w Nowym Sączu.

* * *

Wydawnictwa Komunikacji NRD obchodzą 25-lecie swego istnienia. Dla uczczenia tego jubileuszu zamieszczono plan publikacji na 1985 r. do około 100 tytułów. Wśród nich są także, które mogą zainteresować i naszych modelarzy, jak np. między innymi: „Modelmotoren” — B. Krausego, „Seefahrt in Wandel der Jahrtausende” — M. Brauera oraz

„Sowietische Jagdflugzeuge” — P. Kirchbera.

* * *

Inż. Jindřich Bek z CSRS wydał książkę, którą zapewne zechce mieć w swoich zbiorach każdy modelarz kolejowy. Nosi ona tytuł: „Atlas lokomotiv — Načrtky parních lokomotiv a tendrů”. Książka jest bogato ilustrowana zdjęciami i rysunkami różnych lokomotyw zbudowanych w latach 1860–1958.

* * *

Z biuletynów krajowych związków modelarskich oraz regulaminów zawodów międzynarodowych wynika, że w 1985 r. tylko w modelarstwie okrętowym będzie aż 15 imprez otwartych, w których może uczestniczyć dowolna liczba zawodników z każdego kraju, będącego członkiem NAVIGA (oczywiście, będącego na zasadach pełnej odpłatności).

* * *

W wydawanym w RFN miesięczniku pt. MODEL-WERFT (nr 4/1985) zamieszczono ciekawy artykuł Hansa Caleyera na temat budowy modeli jachtów z napędem rotorowym (Flettnera). Wykonany przez autora publikacji model jachtu, który przedstawiono na zdjęciach, uzyskał dobre wyniki.

Ciekawe, czy u nas też ktoś podejmie próby z tego rodzaju napędem? Jeśli tak, może podzielić się swoimi doświadczeniami na łamach „Modelarza”?